

der er ikke Tale om, at man derved inddrager Staten nogen Indtægt; nu sender Folk det i aabne Breve, da der ingen Ansvar er til, at det skal ske i lukkede, men det kommer i Virkeligheden ud paa Et, da det kun er et Tilbehør til Besørgelsen af Grønderne. De skulle ogsaa have Penge med til at gjøre Indkjøb, og de skulle levere Penge tilbage, men det er dem forbudt at have dette pr. lukket Brev, medens dog Postvæsenet skulde stille sig overfor dette paa en mere fulant Maade. Man burde gaa meget videre i saa Henseende og kun forbyde, at der bestod Forretninger til Besørgelse af Breve, saa at Postvæsenet ikke blandede sig — hverken ved Spioneri, som det ærede Medlem omtalte, og som er af den allermodbydeligste Art, eller paa anden Maade — ind i den private Besørgelse af Breve. Det spiller i Virkeligheden ikke nogen Rolle for Postvæsenet, men det Hele er en af Postbestyrelsens — ikke af den ærede Minister, men af Postvæsenets — Næphest. Jeg ønsker saa meget som muligt at tage alle de sikkale Hensyn, som bør tages, og som med Rette kunne kræves, men Postvæsenet har visse Tilbøieligheder, som det har sat sig særlig i Hovedet, og som det lægger meget mere Vægt paa end de Ting, som have Betydning. Dertil hører den Rigorisme, hvormed det gennemfører sin Ret i denne Henseende. For at nævne et andet Exempel, hvor Postvæsenet er meget stridigt, skal jeg anføre det, der vedrører Ændringsforslag under Nr. 25, at Postvæsenet absolut vil have fuld Dobbeltporto for Breve, naar de ikke ere fuldstændig frigjorte. Det Ændringsforslag, som Udvalget har stillet, maa være helt ud tilfredsstillende for Formålet, men fra Postbestyrelsens Side er der den største Modstand derimod. Jeg kjender den meget vel. Der siges, at det er en Worden, at Folk ikke kunne passe at frigjøre deres Breve fuldstændig korrekt, og saa skulle de bøde glubst derfor, men der er ikke Grund til, at Folk skulle bøde mere end det Dobbelte af saa Meget, som Frigjørelsen er for ringe; for denne lille Forseelse skulle de dog ikke have en stor Bøde. Jeg vil gjøre opmærksom paa, at der kan være Pengeforsendelser med mange Kroner Postmærker paa. Mangler der 4 Ore deri, skal der betales det fulde Kronebeløb dobbelt efter den Bestemmelse, som den ærede Minister foreslaar. Det er dog aldeles uberettiget. Under Nr. 4 har den ærede Minister stillet et Forslag, som saa vidt jeg forstod er tiltraadt af Udvalget, idet jeg antager, at det er Meningen med Ændringsforslag Nr. 5, at Udvalget tiltræder Forslaget, og det er altsaa Noget, hvori den ærede Minister og det

ærede Udvalg ere enige, idet der her er taget Hensyn til et Andragende som er kommet fra Boghandlerforeningen, og som er aftrykt bag i Betænkningen. Det gaar ud paa at udvide den Ret til at sende forskjellige Ting med Aviserne, som nu med den sidste Postlov er blevet meget indskrænket og med Rette meget indskrænket. Man udvider den til alle de her nævnte Arter af Forsendelser, naar der betales en Dre for hver Tryksag, som saaledes medstiftes. Jeg vil ikke gjøre nogen principiel Indvending herimod, men jeg tror dog, at det vil være rigtig at fastsætte, at saadanne Forsendelser maa ikke udgjøre Mere end 4 Sider, og at hver af disse Sider ikke maa være større end Siden af det Blad, hvormed det forsendes. Hvis ikke en saadan Bestemmelse tilføies, skal den ærede Minister se, hvorledes Bestemmelsen meget godt kan blive misbrugt trods denne Porto af en 1 Dre. Man vil kunne sende hele Bøger med. Det skete for 1871. Der blev sendt trykte Hæfter med Aviserne, indeholdende Pristurranter og forskjellige andre, tidt mærkelige Meddelelser, som det ikke var Meningen at give Andel i den Blade og Tidsskrifter tilstaaede Begunstigelse med Hensyn til Porto, og det Samme vil ske i langt højere Grad under den nuværende Udvikling af Trykkerivæsenets Forhold, hvis man ikke træffer en Indskrænkning. Jeg vil derfor henstille til den ærede Minister og det ærede Udvalg at gjøre en saadan Indskrænkning som den, jeg har nævnt. Maa ske det maa være mig tilladt at sige nogle Ord om Ændringsforslaget under Nr. 7, der angaar Brevkort. Det er mig aldeles usklarligt, hvorledes ærede Medlemmer, endog Medlemmer af Udvalget, kunne miskjende den overordentlige Betydning, som Indførelsen af Brevkort vil faae. I alle Lande ser man hvorledes, saasnart Portoen for Brevkort nedsættes — sædvanligvis til det Halve af den almindelige Porto — Anvendelsen af Brevkort tiltager i overordentlig høi Grad, uden at samtidig dermed i alt Fald efter en kort Overgangstid, Postvæsenets Indtægter formindskes. Tværtimod, det medfører en større Forøgelse af Indtægterne, end der sandsynligvis ellers var kommet. Brugen af Brevkort er os uvant her i Landet, omtrent Alle uvant, af den simple Grund, at de koste ligesaa meget som andre Breve; men saa snart der bliver indført en billigere Porto for dem, er der ikke Spørgsmaal om, at omtrent i alle Stillinger vil man finde paa at bruge Brevkort i overordentlig høi Grad. Jeg vil derfor meget anbefale, at man sætter en lavere Porto for Brevkort, og jeg maa beklage, at Udvalget har